

ХУГО ФОН ХОФМАНСТАЛ ПРЕЖИВЯВАНЕ

Превод от немски: Ана Александрова, —

chitanka.info

Смрачаването пъпли в долината...
със сиво-сребърни сияния луната
прокрадва се през облака. Привечер.
Сребристосиви аромати вече
извират с потъмнелите ми мисли,
изпълват долината... И се давя
във прилива прозиран... Изоставям
живота си... А цветни гъсталаци,
със тъмен блясък тук са разцъфтели
в светлика жълторозов от топази.
Дълбоките вълни на тази цялост
звучат с трагична музика. И зная —
смъртта това е! Музика е тя!
Могъща. Сладка. Призрачно уханна.
Самата меланхолия. Но странно —
безименна носталгия беззвучно
проплаква за живота, както някой
проплакал би, в презокеански кораб,
платната жълти срещу вечерта
разперил, в сините води забързал,
към оня град рожден. И ето — вижда
и уличките, и шума дочува

от градските чешми... Долавя мирис
на люлякови храсти... И се вижда
като дете на оня бряг... Загледан
с очи огромни, детски, боязливи,
които искат да заплачат... Вижда
в разтворени прозорци светлината
на своята стая... Корабът се носи
по тъмносините води в безкрая,
платна разперил, великански, чужди, жълти...

Издание: сп. „Пламък“, брой 9–10, 01.09.2002

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.